

Lovsynger Herren

FASTEN 2019

Faste og fastetid betyder forskelligt fra kirkesamfund til kirkesamfund og fra menneske til menneske. For nogen betyder faste afholdenhed f.eks. i forhold til mad og drikke. For andre er fastetiden af mindre væsentlig betydning og bare en tidsperiode op til påske.

Baptistkirken i Danmark har gennem udarbejdelse af et fastemateriale ønsket, at fastetiden – uanset hvordan man ellers anskuer den – bliver en periode med fokus på den personlige andagt og med tid til eftertanke.

Denne gang har vi lagt vægt på salmer og sange, som har en speciel betydning for mennesker. Vi er den eneste skabning på jorden, som bryder ud i sang. Vi ved også hver især, at sange kan bringe særlige følelser frem i os. Mange ægtepar har en speciel sang eller melodi, som de har med fra deres første forelskelse. Vi har aftensange og vuggeviser med fra barndommen, og mange har specielle salmer og sange fra tider med tab og store bekymringer.

I dette hæfte stiller mennesker fra hele det kirkelige landskab sig til rådighed med at fortælle hvilke salmer og sange, som har betydet noget for dem.

Når du bruger materialet, så syng din lovsang ud, og kan du ikke det, så læs salmerne højt. Der sker noget, når sange om Gud kommer ud af munden og kan høres i vores ører, uanset om melodien er med.

Vi lovsynger Herren for hans godhed, tålmodighed og kærlighed. Baptistkirken i Danmark håber, dette lille hæfte vil bringe lovsangen og dermed bevidstheden og taknemligheden for Jesu store offer og kærlighed til dit hjerte.

Baptistkirken i Danmark

Ef 1,5-8

Aleneste Gud i Himmerig
ske lov og pris for sin nåde,
som han har os skænket faderlig
at fri os af syndens våde!
På jorden er kommen stor fryd og fred,
vi mennesker må vel glædes ved
Guds yndest og gode vilje.

Vi love, vi prise og takke dig,
al æren skal dig tilhøre,
o Herre, Gud Fader i Himmerig,
for kærlighed, du os mon gøre!
Du alle ting har i vold og magt,
det alt må frem, som er din agt,
thi frygte vi ingen fare.

O Jesus Krist, Guds Søn, Guds Lam,
som vil os Himmerig give,
du tog vor skyld og bar vor skam,

O N S D A G 6 . M A R T S

Aleneste Gud i Himmerig

vor sjæl at holde i live;
for os du døde og opstod,
du købte os med dit dyre blod,
vor salighed est du alene.

O Helligånd, vor trøstermand,
som os vil sandheden lære,
hjælp os at blive i nådens stand
og leve vor Fader til ære!
Beskærm os fra Djævelens falske list,
og hjælp os at tro på Jesus Krist
og blive salige, amen!

Ø Græsk 2. årh. Hilarius af Poitiers, o. 350
Nicolaus Decius (str. 1-3), 1522
Joachim Slüter (str. 4), 1525
Arvid Pedersen, 1529
C.J. Brandt, 1888

*Det er en glæde at fornemme historien
bag salmen, der er næsten lige så gammel
som Jesus og evangelierne. Den bygger på
sin egen måde bro mellem kristne til alle
tider.*

*Det er en græsk hymne fra 2. århundrede,
og den er formentlig ældre end trosbe-
kendelsen. I salmens fire vers møder vi den
treenige Gud: Faderen (vers 1 og 2), Sønnen
(vers 3) og Helligånden (vers 4). Melodien
er fra oldkirken inspireret af gregoriansk
Gloria.*

Marianne Jelved

Folketingsmedlem og fhv. minister

T O R S D A G 7 . M A R T S

Du kom til vor runde jord

*Jeg gentager tit „Du kom til vor runde jord“ for mig selv.
Det minder mig i hverdagens tumult om evangeliet:
at Gud blev menneske i Jesus for at vise os Guds kærlighed
– og være en del af vores liv.
Gud og menneske på samme tid,
som Kaalø beskriver så fint, og med ord, der overrasker mig.
De minder mig om,
at min verden interesserer Gud.
Han ønsker, at andre kan se Jesus i mig og mit liv.*

Bente Christa Hansen

Medlem af redaktionen baptist.dk

Du kom til vor runde jord,
barn, på bare fødder,
midt i engles julekor,
med Himlens frakkeskøder.
Du var dreng i Nazareth,
stod i tømrerlære,
skar dit navn i stort og småt,
Jesus, du min Herre!

Du sprang kådt i dåben ud,
ingen ku' dig kue,
Helligånden fløj fra Gud,
Johannes så en due.
Var der ondskab, folk som led,
djævelsk atmosfære,
du gav al din kærlighed,
Jesus, du min Herre!

Dagligt håb du tømred os,
vildt fra korsets planker,
døde for at være hos
din Far, med vore tanker.
Røveren fra Golgata
loved du at bære
med til Paradis den dag,
Jesus, du min Herre!

Påskemorgen stod du op,
du kan ikke bindes,
gravens sten er ikke nok,
og døden overvindes.
Hver gang at jeg syns jeg ku'
helt læ' vær' at være,
står du her med livets nu,
Jesus, du min Herre!

✍ Sten Kaalø, 1990

Joh 1,14

Joh 1,1-5

Guds ord blev aldrig bundet

Guds ord blev aldrig bundet,
end ikke i den nat,
da mørket havde vundet
sin største sejr og skat,
da Judas hjalp vor fjende
vor Herre selv at binde
i dødens urtegård.

Ja, selv da døden trængte
sig ind til hjerterod,
da han på korset hængte,
det farved med sit blod,
Guds ord var dog ej bundet,
det blev på tungen fundet
end lige stærkt og sødt.

Ej kirkeklokker kime
om julemorgen så,
som i den sidste time
det klang fra læber blå:
I dag, trods al vanære,
du sandelig skal være
med mig i Paradis!

*Ordet har et selvstændigt liv. I begyndelsen var ordet.
Det overskrider den, der udtaler det.
Derfor findes der et åndsliv,
som adskiller os fra dyrene og ren materialisme.
Det er lige så gådefuldt som opstandelsen.
Derfor kan jeg ikke afvise nogen af delene.*

Bertel Haarder

Folketingsmedlem og fhv. minister

F R E D A G 8 . M A R T S

O, hvor vil I da tænke,
I magter! hvor som helst,
at lægge det i lænke,
som har på korset frelst
og stod så op af døde
i påske-morgenrøde,
trods romer-sværd og spyd!

Thi raser ej i blinde,
I mægtige på jord!
Ej mægter I at binde
den store konges ord.
Nej, for den Samson briste
må reb og seje kviste
som tråd og siv og strå.

Thi skal på bånd og lænke
for tanke, tro og ord
en kristen aldrig tænke
med frygt og angest stor;
det har slet ingen fare,
at Gud jo vil bevare
den frihed, han har skabt.

Og hvad han selv i nåde
har talt til sjæletrøst,
på ingen mulig måde
kan fattes kraft og røst,
thi selv i Helved findes
ej lænken, hvormed bindes
kan hånd og mund på Gud.

Som Paulus i sin lænke
ved Satans stol i Rom
vi sige skal og tænke,
med tak til Gud, derom:
Guds ord er ikke bundet,
men har i lænken fundet
sin bedste ledetråd.

✍ N.F.S. Grundtvig, 1837

L Ø R D A G 9 . M A R T S

Joh 13,34

I fastetiden stilles vi overfor magtens fristelse. For Jesus bestod fristelsen i Djævelens tillokkende tilbud om jordisk magt, da han fik valget mellem brød og sten og mellem underkastelse eller ydmygelse. Jesus valgte den sårbare menneskelighed.

Ole Wivel beskriver vores egen sikre viden, som en fristelse, der truer den natur, som vi har fået givet at tage vare på.

Som mennesker har vi et ansvar, som har konsekvenser både for vores medmennesker, kloden og dens klima. Jeg kan som mange andre godt blive tyngt af mismod og skyld – men så må jeg vende mig mod håbet: „I ordet skabtes verden, som kloderne i lys. I ordet skal vores færden fra dag til dag fornyes.“

I morgen er dagen for Folkekirkens Nødhjælps Sogneindsamling. I år er der fokus på de mennesker, som er hårdest ramt af klimaforandringerne – verdens fattigste. Jeg håber, at I vil være med til at give dem et værdigt liv.

Birgitte Quist Sørensen

Generalsekretær i Folkekirkens Nødhjælp

Der truer os i tiden

Der truer os i tiden en ond, usynlig magt: vor egen sikre viden, som sprængte med foragt den skænkede natur og nedskrev Adams billed til skyggen på en mur.

En frygt på vore øjne er lagt som ild og is. Afmægtige og nøgne vi ser vort livs forlis: vor jord forladt af sol, de stærke bjerge smuldret fra nedbrudt pol til pol.

I ordet overvintre den sandhed, vi forlod, og ingen magt kan hindre den i at fæste rod selv i en fattig jord, hvor frøet som et under og skjult for alle gror.

I ordet skabtes verden som kloderne i lys. I ordet skal vor færden fra dag til dag fornys, så vi alligevel får ærligt mod til sammen at vedgå arv og gæld.

Ø Ole Wivel, 1959

Matt. 4, 1-11

1 . S Ø N D A G I F A S T E N 10 . M A R T S

Den Mægtige finder vi ikke

Bøn

Herre, hør vor bøn!
Hjælp os til at finde roen, hvor ingen ro er.
Hjælp os til at finde sammen,
hvor der er mangel på sammenhold.
Hjælp os til at forstå det,
som er svært at forstå.
Tak for det hus og det fællesskab,
du har givet os,
hvor vi kan samles og i øjeblikke
glemme den tumult hverdag,
hvor vi kan finde den ro,
som vi har brug for,
hvor vi kan finde nærvær
og kan lære dig at kende.
Amen.

Den Mægtige finder vi ikke, den mægtige Gud finder os, der famler og fægter i mørket og lukker os inde i trods. Han hører de bange, der beder, han søger de blinde, der leder, og tager os ind i sin favn.

Guds Himmerig åbner vi ikke, men Gud åbner riget for os. Han kalder os ind til sin glæde, han kalder os ud af vor trods. Hans ord kan gå gennem en sprække, den hårdeste skal kan det flække, så frøet kan spire og gro.

Guds lovsange synger vi ikke, men sangene synger i os, når glæden slår ind i vort hjerte og smelter vort mismod og trods. Da ser vi med undrende øjne vor tvivl blive afklædt som løgne, og sandheden lyse af liv.

Ø Holger Lissner, 1989 og 1996

M A N D A G 11 . M A R T S

Tag det sorte kors fra graven!
Plant en lilje, hvor det stod!
Ved hvert skridt i dødningshaven
blomster spire for vor fod!
Englevinger på vor grav
for den brudte vandringsstav!
Palmefugl! for askekrukke!
Frydesang for hule sucke!

Solen sortned, da han blegned,
som for os udgød sit blod,
graven lyste, mørket segned,
da forklaret han opstod.
Ton, vor lovsang, højt i sky,
sødt i påske-morgengry:
Jesus Kristus er opstanden!
Evig lever Guddoms-manden!

Se Marie Magdalene!
Hænder nys hun vred i gru,
sukked, til at røre stene:
Hvor, ak, hvor er Herren nu?
Se, af øjets tåreflod
morgensolen mildt opstod.
I den grav, hvor han har hvilet,
hun har fundet englesmilet.

Tag det sorte kors fra graven

„Tag det sorte kors fra graven“ er en af mine yndlingssalmer.
Det er den, fordi den udtrykker håb midt i håbløsheden.

Allerede i de to første linjer indfanges påskens fortællinger.
Det handler om lidelse, død og opstandelse. Korset som symbol
på Jesu lidelse og død. Liljen som symbol på opstandelsen.

Gennem alle salmens fem vers oplever vi, hvorledes livet
fortrænger døden. Der, hvor korset står over graven, planter vi i
stedet påskeliljer som symbol på opstandelsen. Som tegn på
håbet. Håbet om livets sejr over døden på baggrund af Jesu
opstandelse. Håbet om evigt liv med Gud.

Henning Toft Bro

Biskop i Aalborg Stift

Matt 28,5-7

Brister, alle helgengrave!
Herrens røst i dæmring sval
lyder i de dødes have,
skaber lys i skyggedal.
Herren kalder, men ej nu:
„Synder! Adam! hvor er du?“
Sødt det toner, engle tie:
„Her er Frelseren, Marie!“

Ja, han er her, Guddoms-manden!
Sprængte er nu dødens bånd!
Han er visselig opstanden,
og hans ord er liv og ånd!
Nu en forårsmorgen skøn
rinder op for os i løn,
og, som påskesalmen klinger,
vokser sjælens fuglevinger.

□ Joh 20,11-18

✎ N.F.S. Grundtvig, 1832 og 1846

Job 19,25-27

Jesus – det eneste,
helligste, reneste
navn, som af menneskelæber er sagt.
Fylde af herlighed,
fylde af kærlighed,
fylde af nåde, af sandhed og magt.

Modgangen møder mig,
aldrig du støder mig
bort fra din hellige, mægtige favn.
Mennesker glemmer mig!
Herre, du gemmer mig
fast ved dit hjerte og nævner mit navn.

Herre, du høre mig,
Herre, du føre mig,
hvordan og hvorhen det tjener mig bedst!
Giv mig at bøje mig,
giv mig at føje mig
efter din vilje, mens her jeg er gæst!

Hans-Ole Bækgaard

Ledende valgmenighedspræst og formand for Indre Mission

T I R S D A G 12 . M A R T S

Jesus – det eneste

Du er den eneste,
helligste, reneste;
giv mig dit rene og hellige sind!
Fri mig fra farerne,
frels mig fra snarerne,
tag mig til sidst i din herlighed ind!

✎ Ole Theodor Moe, 1904

*Hjertets lovsang handler om
Jesus. En glæde og taknemme-
lighed over, hvem han er, hvad
han har gjort til frelse, og hvor-
dan han fører mig hjem til en
evig herlighed. I en bøn sætter
„Jesus – det eneste“ ord på det.
Samtidig er det stort at være
et Guds barn med et herligt
håb for øje, som kaster lys over
livet her og nu. På en ligefrem
måde er det budskab udfoldet
i en nyere sang, der giver gen-
klang af Jobs længsel. En læng-
sel, som også lever i mig.*

O N S D A G 1 3 . M A R T S

Nu har du taget fra os

I min kirke synger vi denne to gange om året: Allehelgens dag og som afslutning på påsionsgudstjenesten Langfredag. Det er en sørgesalme og dem har vi for få af – det er ikke tilfældigt at en tredjedel af Bibelens salmer er klagesange. For livet rummer også sorgen og troen favner også det svære. Derfor har vi brug for at genfinde evnen til og sproget for sorgen. For når vi vokser i kærlighed, følger også evnen til at kunne blive såret. Det har vi behov for at sætte ord på og give plads til.

Nu har du taget fra os, hvad du engang har givet. Nu favner døden den, der for os var selve livet. Og intet bliver mere helt, som det var, herefter, for sorgen river i os med kærlighedens kræfter.

Nu er vi fyldt af savnet og gruer for i morgen. Men, Gud, du kommer til os og trøster os i sorgen. Vel er vi alle ramt af den gådefulde stilhed, men du er også nær med din nådefulde mildhed.

Du griber os i mørket og blidt mod lyset vender. For selv om vi er adskilt, er vi i dine hænder. Og du var selv i mørket den dag, da Kristus døde, du rejste ham til livet i påskens morgenrøde.

Se, døden er forandret. Nu kan den ikke vinde! Da Kristus tog den på sig, blev den en slagen fjende. Og derfor kan vi håbe, at også vi får givet at gå i morgensolen og glæde os ved livet.

Lasse Åbom

Præst i Immanuelskirken, Baptistkirken i Århus

Sl 31,10-11

Så lad kun sorgen synge,
få luft for al sin klage,
og lad kun savnet tynde,
din godhed blir tilbage.
Du gir os nye kræfter.
Du knytter nye tråde.
Og hvad så sker derefter,
må komme af din nåde.

✍ Holger Lissner, 1993 og 1999

Matt 11,28-30

C. R. Sundell var en svensk provst og skoleinspektør. Han skrev en del salmer med den klare hensigt at binde bro mellem de gamle evangelietekster og det levede liv i dagligdagen. Salmen er tænkt som en høstsalme til bønderne, men den er så enkel, klog og alment menneskelig i sit sigte, at vi synger den ved alle mulige lejligheder. Hver gang jeg synger den, falder verden til ro. Man bliver „grounded“, som det hedder på nydansk. Mærker fødder, rødder, himlen over sig – og spændet mellem det sanselige og det evige.

Du gav mig, o Herre

Du gav mig, o Herre, en lod af din jord,
som jeg nu min egen må kalde.
Du gav mig et dagværk og brød til mit bord.
Her lever jeg trygt på dit mægtige ord,
der taler til mig som til alle.
Her bygtes mit bo,
her nyder jeg ro
og kan dig med glæde påkalde.

Af henfarne slægter jeg arved den vang,
hvis muld jeg for udsæd nu pløjer.
Her rydded de marken for stene engang
og dyrked den siden med suk eller sang.

Mette Bock

Kirke- og kulturminister

T O R S D A G 1 4 . M A R T S

Nu, Herre, for dig jeg mig bøjer:
den mark, som blev min,
var altid dog din.
Min tanke til dig jeg ophøjer.

Så lær mig at leve, o Gud, som jeg kan,
frimodigt som fuglen i skove,
og takke for regnen, som vander mit land,
for solskin og varme i sommerens brand,
for avl i min lade dig love.
Hvad magted jeg vel,
om du ej gav held?
Det vokser jo, medens vi sove.

Så lær mig da, Herre, at dig til behag
jeg bruger det pund, mig blev givet,
at fylde med hæderligt virke min dag,
at hjælpe og værne om den, som er svag,
at elske, thi deri er livet.
Og giv mig til sidst
et navn, Herre Krist,
som er i din livsbog indskrevet!

✍ C.R. Sundell, 1934
K.L. Aastrup, 1945

F R E D A G 1 5 . M A R T S

Vov at være den, du i Kristus er,
den i hans tanke, den i hans glæde,
den i hans håb og kærlighed, som du er.
Vov at være den, du i Kristus er!

Intet ejer du, som han ikke gav,
kravet og kraften, viljen og værket
springer fra samme kilde og strømmer ud.
Vov at være den, du i Kristus er!

Åg og lænker tynger dig ikke mer.
Fri til at elske er du og tjene
Frelseren selv i dem, som han giver dig.
Vov at være den, du i Kristus er!

Hvad engang du bliver, det er du nu:
Dømt og benådet, død og opstanden,
elsket og ét med ham, som har gjort dig fri.
Vov at være den, du i Kristus er!

Vov at være den, du i Kristus er

Salmen minder mig om min tvivl på den lutherske idé om, at vi på én gang er syndere og retfærdiggjorte. I NT omtales kristne som brødre, som disciple, som troende, men mest som Guds hellige; ikke én eneste gang som „syndere“. Jesus lærer os ikke at begynde vores bøn med „Fjende vor“, men med „Fader vor“. Syndere er noget, vi var – ikke er.

Min erfaring er dog, at jeg stadig synder igen og igen. Synd er noget, jeg gør. Men det er ikke min identitet! Det er ikke den, jeg i Kristus er. Synd er noget, jeg gør i modstrid med min identitet. Fordi jeg ikke altid vover at være den, jeg i Kristus er.

Thomas Baldur

Præst i Vadum Kirkecenter, Missionsforbundet

Rom 5,8

☞ Kor 5,14-21
✎ Anders Frostenson, 1963
Holger Lissner, 1972 og 1981

Matt 2,1-23

Denne salme er skrevet i 1810 og er muligvis den første salme, Grundtvig har skrevet. I Grundtvigs sang spiller Herodes og hans ondskab ikke nogen rolle. Grundtvig er meget mere optaget af fortællingen om den helt særlige stjerne, som vismændene har set. For Grundtvig er denne stjerne nemlig et billede på den „ledestjerne“, som vi alle sammen har, nemlig Guds klare tale til os i det budskab, som han lod komme til verden med Jesus: „... vi har og en ledestjerne, og når vi den følger gerne, kommer vi til Jesus Krist.“

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

Dejlig er
den
himmel blå

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

✎ N.F.S. Grundtvig, 1810 og 1853

Lotte Boeriis

Medlem af Baptistkirkens ledelse

2. SØNDAG I FASTEN 17. MARTS

Matt 15, 21-28

„Kvindelil! din tro er stor,
ske dig, som du ville!“
I det rige nådens ord
sprudler livets kilde.

Det var Herrens ord engang
til den hedningvinde,
som, mens klokkerne har klang,
aldrig går af minde.

Bøn

*Kære himmelske Far
Vi takker dig, fordi du gav din enbårne søn Jesus Kristus for os
Din kærlighed er for alle folkeslægter
Giv os din kærlighed til at elske vores næste
Giv os håb til at se dit store billede
Giv os tro til at tro på din enbårne søn Jesus Kristus
Ære være dit navn for evigt
Amen*

Det er stadig Herrens ord
til hvert hjerte lille,
når han ser, dets tro er stor
til hans øjne milde.

Gerne det ved hunde små
sig som kvinden ligner,
når kun smuler det kan få
af, hvad Gud velsigner.

Smuler af det livets brød,
som fra Himlen kommer,
det er lægedom for død,
sæd til evig sommer.

Syng da, hjerte hvert, som tror
på Guds Søn den lille,
evig tak for trøstens ord:
Ske dig, som du ville!

Når det sker, hvad hjertet vil,
som er livets sæde,
da er sorg og død ej til,
men kun liv og glæde.

Det vil og vor Frelsermand,
sorg og død han hader,
liv og glæde lover han
evig hos sin Fader.

Selv er han det livets brød;
hvem deraf vil æde,
skal indgå, trods synd og død,
til vor Herres glæde.

✧ N.F.S. Grundtvig, 1853

Kvindelil! din tro er stor

Gal 2, 19b-20

Kristi rene, skønne sjæl

Kristi rene, skønne sjæl,
bliv min sjæl til helse!
Kristi legems skjulte kraft,
giv mig fred og frelse!

Kristi dyrebare blod,
i mit blod du gløde!
Vand fra Kristi hjertesår,
tvættes mig for brøde!

Kristi kvide styrke mig
i al nød og trængsel!
Gode Jesus, bønør mig,
stil mit hjertes længsel!

Lad mig aldrig nogen stund
fjernet fra dig blive!
Dybt i dine vunders bo
du mig fristed give!

Værn mig mod den ondes list,
som mig vil forføre,
og når døden stunder til,
lad din røst mig høre!

Lad mig komme hjem til dig
og blandt helgens skare
syng dig en jubelsang,
som skal evigt vare!

✧ Anima Christi, 14. årh. ukendt forfatter,
Clara Ramsing, 1886-1959

MANDAG 18. MARTS

*Mange vil nok mene, at denne salme er for sød, for naiv, for from.
Det skræmmer mig ikke fra at lade den være én af mine yndlings-
salmer. Den udgør på én gang en trosbekendelse, en bøn og en
tillidserklæring, tre vigtige ting, som skal hænge sammen i et kri-
stenliv.*

*Salmen er også en del af den specifikke danske katolske sang-
skat, som er med til at markere katolsk fromhedsliv og identitet.*

*„Kristi rene, skønne sjæl“ er en versificering af bønnen „Anima
Christi“. Den er ofte blevet tilskrevet Sct. Ignatius af Loyola, men
alt tyder på, at den er langt ældre.*

Cheslaw Kozon

Biskop for Den katolske Kirke i Danmark

T I R S D A G 19 . M A R T S

Matt 10,29-31

Hvad gør en julesalme i fastematerialet? Vi siger jo julen varer til påske, så det er måske ikke helt galt alligevel.

Jeg har valgt „Julebudet til dem der bygge“ som min yndlingssalme. Som hos mange andre kunne der være mange bud, men det blev altså denne salme der blev mit bud.

For mig udtrykker salmen vekselvirkning mellem uro og håb. Det mørke, der i mange af livets situationer kan overmande os og få os til at frygte og være urolige, modsvares af bevidstheden om, at Guds lys i Kristus aldrig slukkes, men giver netop håb, mod og glæde – en glæde som altid er i Kristus på trods af det, vi måtte kæmpe med og på trods af det, der kan fylde os med mismod.

Julebudet til dem, der bygge

Per Beck

Formand for Baptistkirken

Julebudet til dem, der bygge her i mørket og dødens skygge, det er det lys, som, aldrig slukt, jager det stigende mulm på flugt, åbner udsigten fra det lave, trøster mildelig mellem grave.

Julebudet i vinterens vande, det er Gud faders varme ånde, menneskefaldet til frelse vendt, menneskets adel på ny erkendt, hjertets ret til at kæmpe og vinde evig slået fast trods hver en fjende.

Julebud under storm og torden melder og giver fred på jorden, fred til at stride vor strid med mod,

fred til at vente på enden god, højt under medbør og dybt i sorgen, fred for både i går og i morgen.

Julebudet til dem, der græde, det er vældet til evig glæde. Glæd dig da kun, du menneskesjæl, stinger end ormen endnu din hæl! Favn kun trøstig, hvad Gud har givet, løft dit hoved og tak for livet!

✎ Chr. Hostrup, 1881

Fil 2,6-8

Hil dig, Frelser og Forsoner! Verden dig med torne kroner, du det ser, jeg har i sinde rosenkrans om kors at vinde, giv dertil mig mod og held!

Hvad har dig hos Gud bedrøvet, og hvad elsked du hos støvet, at du ville alt opgive for at holde os i live, os dig at meddele hel?

Kærligheden, hjertegløden stærkere var her end døden; heller giver du end tager, ene derfor dig behager korsets død i vores sted.

Ak! nu føler jeg til fulde hjertets hårdhed, hjertets kulde. Hvad udsprang af disse fjelde,

navnet værd, til at gengælde, Frelsermand, din kærlighed?

Dog jeg tror, af dine vunder væld udsprang til stort vidunder, mægtigt til hver sten at vælte, til isbjerge selv at smelte, til at tvætte hjertet rent.

Derfor beder jeg med tårer: Led den ind i mine årer, floden, som kan klipper vælte, floden, som kan isbjerg smelte, som kan blodskyld tvætte af!

Du, som har dig selv mig givet, lad i dig mig elske livet, så for dig kun hjertet banker, så kun du i mine tanker er den dybe sammenhæng!

Skønt jeg må som blomsten visne, skønt min hånd og barm må isne,

Hil dig, Frelser og Forsoner

O N S D A G 20 . M A R T S

du, jeg tror, kan det så mage, at jeg døden ej skal smage, du betalte syndens sold.

Ja, jeg tror på korsets gåde, gør det, Frelser, af din nåde. Stå mig bi, når fjenden frister! Ræk mig hånd, når øjet brister! Sig: vi går til Paradis!

✎ Arnulf af Louvain, før 1250
N.F.S. Grundtvig, 1837

Jeg er ikke typen, som kan en helt masse sange og salmer udenad – desværre vil jeg faktisk sige. Men i min konfirmationstid lærte præsten os et enkelt vers udenad fra den pragtfulde salme „Hil dig frelser og forsoner“.

Jeg er siden da blevet rigtig glad for det vers. For mig er verset langt fra altid en præcis beskrivelse af, hvordan jeg går rundt og har det. Men det er en smuk og meningsfuld bøn, som jeg har brug for at bede igen og igen. En bøn, der sætter ord på min længsel efter at hvile i den Gud og den kærlighed, som er langt større, end jeg har forstand til at begribe.

Daniel Toft Jakobsen

Medlem af Folketinget

T O R S D A G 21 . M A R T S

Joh 11,25-26a

Din, din er æren, Guds opstandne søn

Den skal lyde, når jeg en gang skal bæres ud af kirken. Lige som den har lydt, da jeg sagde ja til min elskede hustru. Og da vores børn blev velsignet og siden døbt. Og da vi fejrede sølvbryllup. Og da...

Jeg elsker at blive mindet om, at den opstandne møder os i dag og splitter frygt og nag. Det er der så meget brug for stadig.

Lad det gælde, lad det runge, lad det være mit motto og mit eftermæle: Døden du besejred, evig er din løn!

Din, din er æren, Guds opstandne søn,
døden du besejred, evig er din løn.
Se, en lysets engel vælted stenen bort,
hele fjendens vælde blev tilintetgjort!
Din, din er æren, Guds opstandne Søn,
Døden du besejred, evig er din løn.

Se, den opstandne møder os i dag,
kærligt han os hilser, splitter frygt og nag.
Lad Guds kirke juble: Herlig er vor lod!
Se, vor Frelser lever! Død, hvor er din brod!
Din, din er æren, Guds opstandne Søn,
Døden du besejred, evig er din løn.

Herlige Jesus, dig tilbeder vi,
du er selve livet, står os altid bi.
Giv at vi må sejre ved din kærlighed,
Før os gennem floden til din herlighed.
Din, din er æren, Guds opstandne Søn,
Døden du besejred, evig er din løn.

☞ 1 Kor 15,46-55
✎ Edmond Louis Budry, 1885
Arne Fjelberg 1947, dansk 1993

Finn Kier Hansen

Formand for Missionsforbundet

Sl 126

Vær du os nær, Gud, ånd i vores sang,
giv os en lys og stille overgang,
led os fra natten ud i lysets favn,
rejsende hvisker vi endnu dit navn

Vend vores skæbne! Rør det tunge sind!
Skytsenglehånden: Læg den ved en kind,
og hvor en livsdrøm blev til tomme skridt:
Vis os dit ansigt, lad det strømme frit

Kom med dit klare åbenlyse kald
strål over dagens sidste tæppefald,
gik vi fortabte hjem fra festen selv:
Lov os et tegn i hvert forgrædt farvel

Lys os igennem på det fyldte torv
hvor vi må smile gennem hjertesorg,
lov os at alle timerne vi græd
blev vi til blomster på et ukendt sted

Vær du os nær, Gud, ånd i vores sang

Fyld os med livets stærke stærke frø
når vi er sikre på at vi skal dø,
løft vores skæbner fra den lille tro
til vi er sammen i din giga ro

Opfyld os, Gud, med drømme fra engang
send os mod døden med din sejrssang
og når vi kun er voksne: lad os gå
ind gennem himlen til vi bliver små

Så skal vi leve i dit morgenhåb,
indvies stille. Dagen er en dåb!
Intet er sluttet, alt vi sendte ud
flyder tilbage i din fremtid, Gud

☞ Frit efter salme 126
✎ Iben Krogsdal, 2018

Iben Krogsdal

Maler og salmedigter

Se, vi går op til Jerusalem

Salme 121 er en valfartssang, som man i grupper sang igen og igen undervejs på rejser, som foregik til fods. I dag syn- ges der også salmer under pil- grimsvandringer.

På lignende måde oplever jeg, at „Se, vi går op til Jeru- salem“ kan anvendes gennem hele fastetiden på vej til påske. Dag for dag nærmer vi os den største højtid.

Fastetiden er en rig mulighed for at fordybe sig i livets værdier og mangel på samme.

Med de store penselstrøg kan man sige, at fo- kus skal flyttes fra os selv til Gud og til vor næste, og som hans disciple følger vi ham og lytter til hans undervisning i, hvordan vi skal leve, når han ikke er på jorden længere.

Se, vi går op til Jerusalem ved hellige fastetide at skue, hvor Jesus Krist, Guds Søn, i synderes sted må lide.

Se, vi går op til Jerusalem. Hvem våger, til dagen bryder, og smager med Herren den smertens kalk, vor Fader i Himlen byder?

Se, vi går op til Jerusalem, til Frelserens kors og pine, til Lammet, som ofres for verdens skyld, for dine synder og mine.

Se, vi går op til Jerusalem, forklarelsens stad, den skære. Vor frelser har sagt os, at hvor han er, dér vil han, at vi skal være.

✞ Paul Nilsson, 1906
Helge Severinsen, 1997

Merete Pelle Poulsen

Forstanderinde for Diakonissestiftelsen

Befal du dine veje
og al din hjertesorg
til hans trofaste pleje,
som bor i Himlens borg!
Han, som kan stormen binde,
hvem bølgen lyde må,
han kan og vejen finde,
hvorpå din fod kan gå.

På Herren må du agte,
hvis det dig vel skal gå;
hans gerning du betragte,
hvis din skal vel bestå!
Ved sorg og selvskabt plage
du intet retter ud,
thi intet kan du tage,
alt kan du få af Gud.

Din trofasthed og nåde,
o Fader, bedst forstå,
hvad skade kan og både
de dødeliges kår,
og hvad du har for øje,
det sker, o stærke Gud,
og alting sig må føje
dit råd at føre ud.

Vej har du alle steder,
dig midler fattes ej;
kun nåde du udspreder,
kun lys er al din vej;
din gerning kan ej hvile,
ej standses kan dit fjed,
når du til os vil ile
med hjælp og bistand ned.

Om alle Helved-magter
end trodse og modstå,
det, du for intet agter,
vil ej tilbage gå.
Hvem kan mod dig vel stande,
som slynger lynets pil?
Hvem vover at forbande,
når du velsigne vil?

Så kast da al din smerte
på Herrens stærke magt,
og håb, o, håb, mit hjerte,
vær trøstigt, uforsagt!
Du er dog ej den herre,
som alting råde bør;
Gud monne sceptret bære,
og alting vel han gør.

✞ Sl 37,5
✞ Paul Gerhardt, 1653

Bøn

Kære himmelske Fader
Vi ved at dine domme er uransagelige,
og at dine veje er usporlige (Rom 11,33).
Derfor beder vi dig om at give os mod, så vi tør stole på,
at der, hvor du fører os hen, er der godt at være.
Vi beder dig om at give os mod til at synge med,
når vi hører, at kun lys er al din vej. Og at du gør alting vel.
Hold os ved hånden midt i mørket,
så vi husker, at i dig er der kun lys (1 Joh 1,5).
Amen.

Befal du dine veje

M A N D A G 2 5 . M A R T S

Tunge, mørke natteskyer
op ad himlen drager,
hjem til skovs af marken fly'r
hist de sorte krager;
skumringen sig breder ud,
det er mørkt omsider.
Vær os nær, du kære Gud,
medens natten lider!

Vær mig nær, thi uden dig
ensomhed mig truer;
vær mig nær, thi uden dig
jeg for mørket gruer!

Hold mig med din faderhånd,
så jeg dig fornemmer;
fri mig ud af mørkets bånd,
så min frygt jeg glemmer!

Lad mig føle, hver gang når
livet blir mig øde,
at du, Fader, hos mig står,
og i sådan møde;
og når natten i mit bryst
hertet vil omleje,
o, da skænk mig livsens trøst,
vind mig lysets sejre!

Og når dødens nat engang
over mig sig sænker,
lad mig høre morgensang,
førend ret jeg tænker:

dine fugles morgensang
i den høje sommer,
der, hvor dag er altid lang,
natten aldrig kommer!

Tung og mørk den tavse nat
over jorden spænder,
hist kun bag et vindve mat
vågelys der brænder.
Du, som lindrer sorg og nød,
al vor synd forlader,
lyser op den mørke død,
tak, du lysets Fader!

✍ Jakob Knudsen 1890

Tunge, mørke natteskyer

Cathrine Støvring Preussler

Formand for De grønne Pigespejdere

Joh 14,1-7

*Som barn sang min mor hver
aften en aftensang sammen
med mig og vi bad Fader Vor
sammen. En af de sange, vi
sang, var nogle vers af „Tunge,
mørke natteskyer“. Siden har
det altid været en salme, der
gjorde mig tryk, når jeg var
bange, eller hvis det hele var
for meget og jeg har haft brug
for Gud, for „der, hvor dag er
altid lang, natten aldrig kom-
mer!“ – det er den største trøst,
vi kan få.*

Joh 3,16

Min Jesus, jeg elsker dig!
For sådan en ven
al synd, selv den kæreste,
må nu fare hen.
Min nådige dommer,
min frelser er du.
Og har jeg ej elsket dig,
så elsker jeg dig nu!

*Uden en forståelse af Guds nåde
vil det kristne liv ende med at blive gode værdier og regler, som ingen kan leve op til.
Fordømmelse og præstationsræs blev tidligt min hverdag,
indtil jeg fik en åbenbaring i mit livs værste krise:
At jeg er uendelig elsket af min far i himlen,
så højt, at han gav sin søn, Jesus, for at frelse utilstrækkelige og syndige mig.
Elsket, ikke på grund af, men på trods – af NÅDE!*

T I R S D A G 2 6 . M A R T S

Min Jesus, jeg elsker dig

Og det var din kærlighed,
som elsked' mig først.
På Golgatas smertetræ
den tyktes mig størst.
Med kransen om panden,
i dødstimens gru -
o, har jeg ej elsket dig,
så elsker jeg dig nu!

Så vil jeg da elske dig
i liv og i død.
Og prise dig hver en stund
af nåde jeg nød.
Med dødsdug på panden
jeg hvisker det kun:
Ak, aldrig jeg elsked' dig
som nu i denne stund!

Engang skal jeg se dig med
det strålende blik.
Og fæste om panden
den guldkrans, jeg fik.
Og synge med jublende,
bævende hu:
Nej, aldrig jeg elsked' dig,
min Jesus, som nu!

✍ William Ralph Featherston

Else Marie Hansen

Præst i Apostolsk Kirke Aalborg

ONSDAG 27. MARTS

Nogen må våge i verdens nat

En salme der stemmer sindet til alvor, til eftertænksomhed.

Det er en salme, der på en gang fortæller om, at Kristus går på livets vej sammen med os, at vi aldrig er alene, men samtidig animerer os til efterfølgelse.

Nogen må gøre noget, og Kristus siger, at det er mig, fordi han har kaldet mig til at følge efter sig.

Nogen må våge i verdens nat,
nogen må tro i mørket,
nogen må være de svages bror,
Gud, lad din vilje ske på jord!
Hjælp os at følge dit bud!

Nogen må bære en andens nød,
nogen må vise mildhed,
nogen må kæmpe for andres ret,
Gud, lad dit riges tegn bli' set!
Hjælp os at følge dit bud!

Herre, du våger i verdens nat,
Herre, du bor i mørket,
Herre, du viser os Kristi dag!
Selv under livets hårde slag
er vi hos dig, du vor Gud!

🔗 Svein Ellingsen, 1975
Estrid Hessellund, 1987

Marianne Koch

Sognepræst ved Viborg Domkirke

Joh 17,20-22

Mark 16,2-7

Du fylder mig med glæde

Du fylder mig med glæde,
for glæden er fra dig,
du Gud, der helst vil give,
så glæden bor i mig.

Du løfter op min smerte,
så smerten er hos dig,
du Gud, der kender sorgen
og deler den med mig.

Du fylder mig med undren,
forunderlige Gud,
du åbner altid udvej,
når alt ser håbløst ud.

Du løfter mine tanker,
så de får fred i dig,
du er der, når jeg synes,
at du forlader mig.

Du bærer mig i livet,
hvor alt kan ske med mig.
Gud, lad mig altid vide,
at jeg tilhører dig!

🔗 Holger Lissner, 1978

TORSdag 28. MARTS

Efter endnu en søvnløs nat tilbragt i ubeskrivelige smerter, kæmpede jeg mig med rollator hen til den åbne balkon på gangen. Tårerne blindede fra afdelingens højde, men ikke solens spæde stråler. „I love you, Lord/ and I lift my voice/ to worship you ...“

*Herren kender dybden af din lovprisningsstemme, når den er hæst eller fuld af smerter og angst.
Så syng da! Han hører dig.*

Desværre kan lovsangen ikke vises her, men den kan høres på YouTube <https://www.youtube.com/watch?v=iprSm9ayVpM>

Jamie Lynn Cunningham

Medlem af redaktionen baptist.dk

F R E D A G 29 . M A R T S

*Far, far, jeg kunne ikke finde dig.**Har I oplevet, at jeres barn bliver helt væk? I bliver bange, et øjeblik angst, og når I finder hinanden igen, falder I hinanden om halsen, barnet græder hjerteskræende og hele verden står et øjeblik stille.**Vi bliver desværre væk fra hinanden igennem hele livet og oplever konflikt, ufred og relationsbrud.**På engelsk hedder syndefaldet „The Great Divorce“. Den store adskillelse. Det er livets grundvilkår. Vi er blevet adskilt fra Gud, fra hinanden og fra livet – og dermed også adskilt fra os selv. Jesus genopretter netop relationerne, så vi finder tilbage til Gud, til hinanden og til livet. Finder tilbage, ligesom barnet, der er blevet væk.*

Gennem alt Guds folk

Jonas Norgaard Mortensen

Udsendt af Baptistkirken til Rwanda og Burundi

Joh 17,21

Gennem alt Guds folk,
går et bånd af kærlighed.
Det holder os,
tæt ind til hinanden.
Det bevarer os,
ved vor Faders hjerte,
fast ind i Jesu favn.

Matt 28,5-6

Der er mørkt i kirken og helt stille. Langsomt går 2 unge kvinder frem mod alteret. De har lys i hænderne. De vender sig mod menigheden og siger „Jesus Kristus er opstanden“ Og menigheden svarer højt, med én mund: „JA, HAN ER SANDELIG OPSTANDEN!“

Alt lys bliver tændt. Alle rejser sig og synger: „Din, din er æren Guds opstandne søn. Døden du besejred, evig er din løn.“ Sådan er min Påskemorgen. Jubel ...

Din, din er æren

Din, din er æren, Guds opstandne Søn.
Døden du besejred, evig er din løn.
Se, en lysets engel vælted stenen bort,
hele fjendens vælde blev tilintetgjort!

Din, din er æren
Guds opstandne Søn.
Døden du besejred,
evig er din løn.

Christian Alsted

Biskop i Metodistkirken for de nordiske og baltiske lande

L Ø R D A G 30 . M A R T S

Se, den Opstandne møder os i dag,
kærligt Han os hilser, splitter frygt og nag.
Lad Guds kirke juble: Herlig er vor lod.
Se, vor Frelser lever, død, hvor er din brod.

Herlige Jesus, dig tilbeder vi,
Du er selve livet, stå os altid bi.
Giv, at vi må sejre ved din kærlighed.
Før os gennem Jordan til din herlighed.

✂ Edmont Louis Budry, 1884
Richard B. Hoyle

M I D T F A S T E S Ø N D A G 3 1 . M A R T S

Joh. 6, 1-15

Til himlene rækker din miskundhed, Gud

Bøn

Himmelske far og Almægtige Gud.

Du, som forvandlede 5 brød og 2 fisk til rigeligt mad i ørkenen

til tusindvis af mennesker,

og som giver os alt det, som vi behøver.

Vi beder dig om at åbne vore hjerter,

så også vi får villighed til at dele det, som vi har fået givet.

Forvandl det lidet, som vi kommer med og velsign det,

så det må blive til herliggørelse af dig og til velsignelse for andre.

Amen.

Til himlene rækker din miskundhed, Gud,
din trofasthed når dine skyer;
din retfærdshånd over bjergene ud
er strakt over dale og byer.

Som himlenes favn er din kærlighed, Gud,
som havenes dyb dine domme.
Til frelsen fører du sjælene ud,
vil skabningens suk ihukomme.

Hvor dyrebar er dog din miskundhed, Gud,
hvor menneskebørnene bygge!
I mulm er kærlighedsvingen bredt ud,
vi skjuler os under dens skygge.

Du kvæger i ørken den tørstende sjæl,
du bjærger den bævende due.
Hos dig er livets det evige væld,
og lys i dit lys skal vi skue.

Ø B.S. Ingemann, 1845

1 Joh 4,16-17

Den Gud, der skabte lyset

*Hvert år er der en salme, som
er fast repertoire i min menig-
hed, når vi hvert år overhører
vores konfirmander palmesøn-
dag.*

*„Den Gud, der skabte lyset“
udtrykker en lys og livsglad tro
på Gud koblet sammen med en
forkyndelse om, hvordan men-
nesket er forunderligt skabt til
at prise Gud med hjerte, hoved
og hænder.*

*Salmen bærer et stærkt
budskab om at leve et liv i over-
ensstemmelse med det, som
Gud har lagt ned i os.*

Den Gud, der skabte lyset,
han skabte også dig
og lagde lys og varme
i dine øjnes leg.
Hver gang du ser på andre
og slipper lyset ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.

Den Gud, der skabte smilet,
han skabte også dig,
han gav dig smil og latter
og lyst til sjov og leg.
Hver gang det bobler i dig,
og latteren vil ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.

M A N D A G 1 . A P R I L

Den Gud, der skabte tonen,
han skabte også dig
og nynnede i dit øre
en lyst til toners leg.
Hver gang du fanger klangen
og rigtigt synger ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.

Den Gud, der skabte ordet,
han skabte også dig
og lod dig finde glæde
ved ord og tankers leg.
Hver gang du møder andre
og tanken spændes ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.

Den Gud, hvis liv er Ånden,
han åndede på dig,
fordi han ville skabe
dig til at elske sig.
Hver gang du er af sandhed
og kærligt spiller ud,
så ligner du din skaber,
så ærer du din Gud.

Ø Holger Lissner, 1985

Louise Aaen

Formand for Metodistkirkens Børne- og Ungdomsforbund og sognepræst

Kærlighed er lysets kilde

Denne salme er en af de salmer, som jeg holder mest af, fordi den taler direkte ind til mit hjerte. Salmen fortæller os noget essentielt om, hvor vigtigt det er at huske på, at livet er en gave og betruet til os af vor Herre som en god opgave.

Hans nåde er stor, og hans veje er uransagelige, og han er med os i alle forhold og alle dage, også når det regner og blæser, og so- len ikke ligefrem skinner direkte på os den dag. Derigennem finder vi hvilen og værktøjet til at kunne formidle vort liv, som er Guds gave til os.

Massoud Fourouzandeh

Præst i Valgmenigheden Church of Love

Kærlighed er lysets kilde, kærlighed er livets rod, derfor er Guds råd så milde, derfor er Guds Ånd så god, som vor frelser har forklaret, Ånden selv os åbenbaret, som vi føler i Guds fred og det håb, vi trøstes ved.

1 Kor 13,13

Kærlighed er livets krone, kærlighed er lysets glans, derfor sidder på Guds trone Jesus nu med strålekrans; han, som lyset er og livet, har for os sig selv hengivet, bliver i og lever ved Guds, sin Faders, kærlighed.

Kærlighed er lovens fylde og fuldkommenhedens bånd, den er, hvad vor Gud vi skyldte, den er frugten af hans Ånd; derfor med Guds-kærligheden vokser op om kap Guds-freden, vorde skal vi og ved den ét med sjælens bedste ven.

Ø N.F.S. Grundtvig, 1853

Fil 4,6-7

Almagts Gud, velsignet vær! Love vil vi lydt din ære, dig ophøje fjern og nær, synge med blandt engles hære, bøje os i støvet ned for vor konges herlighed.

Offerlam med korsets stav, skyldfri dybt i pinen sænket, du besejred død og grav ved den kraft, som Gud dig skænkede; Helveds vælde, dødens magt knust du har i støvet lagt.

Tove Videbæk

Tidligere folketingsmedlem

Almagts Gud, velsignet vær

Lad dit rige allen sted vidt udgå med fred i følge nu og i al evighed! Lad på land, og lad på bølge alles knæ til evig gavn bøje sig i Jesu navn!

Helligånd, dig lov og pris sammen med Gud Fader være og med Jesus, stærk og vis, brudgom vor og broder kære! Over os hans kærlighed evig, evig vare ved!

Ø Te Deum 4. årh. Ignaz Franz, 1771
Henri Louis Empaytaz, 1817
Bernhard Paludan-Müller, 1884

Denne salme fik en helt speciel betydning for os for en del år siden, da min mand var blevet hårdt kvæstet i forbindelse med et alvorligt biluheld. Mange mennesker bad for ham – og Gud greb ind.

Da min mand blev udskrevet fra hospitalet, udtalte overlægen: „De går herfra som et levende mirakel“. Gud er fantastisk – vi kan ikke fatte det – men vi kan bare prise Ham, for hvad Han gør – bl.a. via denne salme, som vi sang i kirken den første søndag, hvor min mand igen kunne deltage i gudstjenesten!

T O R S D A G 4 . A P R I L

Luk 2,29-32

Herre, når vi drager ud fra dette sted

Herre, når vi drager ud fra dette sted,
 vær du vor ledsager.
 Fyld os med din fred.
 Vær du ved vor side gennem alt besvær.
 Lad os altid vide, at du er os nær.
 Lad os sprede glæde ledet af din ånd.
 Lad os sammenkæde kærlighedens bånd.

✎ Bjarne Nielsen

Vi sidder i Aalborgtårnet, det nordjyske svar på Eiffel. Ser ud over byen. Og holder afslutning for gospelkoret. Synger et par sange. Det føles, som om sangen svæver ud fra tårnet og ned over byen. Og hvad synger man til dén anledning?

Det spurgte jeg Bjarne om, og samme nat lå en tekst i indbakken. En velsignelse. Et ønske om fred. Om nærvær. Om kærlighed. Når vi mødes og skilles. Som vi gør hele tiden.

Mads Lindholm

Erhvervspsykolog, ph.d., pianist med fokus på rytmisk kirkemusik

Åb 21,5-8

Du ved det nok, mit hjerte

Du ved det nok, mit hjerte,
 du ved, at Gud er stor;
 men stor er og hans fjende,
 så tit du det erfór.

Velan! så får du kæmpe
 og tro trods fald og brud,
 at stor er vel Guds fjende,
 men større er dog Gud.

✎ Kaj Munk, 1938

*Fasten er sjælens ørken.
 Hvad enten jeg opsøger denne ørken som en fysisk realitet,
 skaber den selv gennem forsagelse af denne verdens goder,
 eller oplever den som den uoverstigelige afstand mellem mig selv
 og den anden midt i tilværelsens myldrende menneskemasser.*

*Her møder jeg fristelsen.
 Og her kan hjertet åbne sig for Gud
 og finde styrke til den tilbagevendende kamp
 mod alt, der vil føre mig på afveje.
 Kun hjertet kender troens kamp.*

Søren Abildgaard

Formand for menighedsrådene i Den danske Folkekirke

L Ø R D A G 6 . A P R I L

Joh 15,26

Besøg os i dag, du Hellige Ånd,
lad os ikke livsmødet miste,
for byrdernes bjerg og tingenes ton
gør hjerterne tunge og triste.
Vi kender dit ry
som skaber af gry
og talsmand fra Gud i det høje.
Du lokker os blidt
at vove det skridt
Guds rige at have for øje.

Besøg os i dag, du Hellige Ånd,
vi kalder på dig i vor midte.
Vi råber og beder og rækker vor hånd
med hjerter i tvivl, sønderlidte.
Vi mærker det godt,
at gråt står i gråt,
og hjerterne mærk'lig alene.
Vi håber på dig,
din glæde og leg,
din kærlighed os at forene.

Besøg os i dag, du Hellige Ånd

Troels Thorndal var en gudbenådet baptistpræst og provokatør med en sjælden evne til at formidle tro igennem ord. Han døde desværre alt for ung – 46 år – i 2013, men han har blandt andet efterladt os denne skønne salme.

Salmen er en tillidsfuld bøn til en almægtig Gud i vores realitet som afmægtige mennesker. Den formidler tro, trøst og håb, fordi den sætter ord på vores virkelighed. Jeg er ikke alene og Guds Hellige Ånd vil mig noget godt – og evner alt godt.

Lone Møller-Hansen

Generalsekretær i Baptistkirken

Besøg os i dag, du Hellige Ånd,
du skaber af pinselig flamme.
Forny vore stivnede menighedsbånd!
Befri os fra viljerne lamme!
Skab frihed i os
det sløve til trods,
at vi vore rammer tør sprænge
og råbe det ud:
Der findes en Gud,
der evner det mørke at flænge.

✍ Troels Thorndal, 1993

Luk 1,26-38

Vi synger med Maria
vor store glæde ud
til ham, som gav os Jesus,
til Himlens høje Gud.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

Hans arm er stærk og mægtig,
med vælde går han frem,
men ser de små og svage
og elsker netop dem.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

Han lar sin nåde strømme
mod sine børn på jord.
Han holder det, han lover.
Vi stoler på hans ord.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

5 . S Ø N D A G I F A S T E N 7 . A P R I L

Se, alle folk på jorden,
det storværk, Gud har gjort:
De sultne gir han gaver,
de rige sendes bort.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

Istem den store lovsang
om al Guds kærlighed!
Syng glædens sang om Jesus
i tid og evighed!
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

✍ Eyvind Skeie, 1980
Peter Balslev-Clausen, 1993

Vi synger med Maria

Om Maria bebudelse

Bøn

*Tak, Gud, du kommer til en betydningsløs flække på jorden.
Tak, Maria accepterer sin opgave som tjenerinde for dig.
Tak, Maria føder Guds Søn og giver ham navnet: 'Befrier!'
Tak, vi alle må blive genstand for noget, du beslutter for os.
Tak, du gør os forvirrede! Tak, du skaber undren i vore sind!
Tak, din Ånd vil udruste os med kraft til dét, vi skal udrette.
Tak, at Maria lærer os, at vi alle er noget særligt i dine øjne!*

M A N D A G 8 . A P R I L

Navnet Jesus blegner aldrig

Valget af denne sang skyldes, at den er mig. Melodien er fra Syd-Afrika, hvor min mand stammer fra og teksten er af den norske officer i Frelsens Hær David Welander. Jeg er selv norsk officer.

Det fantastiske ved salmen er, at den peger på fokusset i vores tro: Jesus Kristus. Vor tro er ikke blot læresætninger, en filosofi, men er efterfølgelse af personen Jesus. Den kristne tro handler om en personlig relation mellem mig og Gud selv. Gud blev menneske, han blev født til vor jord og givet navnet Jesus. Den almægtige og evige blev kød, havde et navn og en adresse. Der er noget påtagelig og konkret ved det.

Anne-Lene Mabada

Frelsens Hær, Aalborg

Navnet Jesus blegner aldrig, tæres ej af tidens tand.

Navnet Jesus det er evigt, ingen det udslette kan. Det har bud til unge, gamle, skyder stadigt friske skud; det har evnen til at samle alle sjæle ind til Gud.

Navnet Jesus må jeg elske, det har sat min sjæl i brand; ved det navn min sjæl fandt frelse, intet andet frelse kan.

Fil 2,6-11

Jesu navn, hvor skønt det klinger, lad det runge over jord!
Intet andet verden bringer håb og trøst som dette ord.
For det navn må hadet vige, for det navn må ondskab fly.
Ved det navn skal retfærds rige skyde friske skud på ny.

Midt i nattens mørke blinker som et fyrtårn Jesu navn, og hver nødstedt sejler vinker ind i frelsens trygge havn.
Og når solen mer' ej skinner, Jesusnavnet lyser end;
da den frelste skare synger højt dets pris i Himmelen.

✍ David Welander, 1923

Sl 8

O, store Gud

O, store Gud, når jeg dit værk beskuer naturens rigdom, herlighed og pragt, og stjerners tal på himmelhvælvets buer og alle ting, din stærke hånd har skabt.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud.
O, store Gud, o, store Gud.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud.
O, store Gud, o, store Gud.

Du planted' selv et træ til korsets planke, og torne kronens busk var skabt af dig.
Fra evighed, det var din store tanke, at du på korset ville frelse mig.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud.
O, store Gud, o, store Gud.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud.
O, store Gud, o, store Gud.

Når tidens tåger engang er forsvundet, og vi med skaren rundt om tronen står, vi priser dig for frelsen, vi har vundet, vor lovsang aldrig nogen ende får.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud.
O, store Gud, o, store Gud.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud.
O, store Gud, o, store Gud.

✍ Carl Gustav Boberg, 1885,
præst i Det Svenske Missionsforbund.

T I R S D A G 9 . A P R I L

Jeg bliver altid grebet af denne salme. Heri møder vi Guds skaberværk, Jesu korsdød, livets virkelighed, kaldet „tidens tåger“ og evighedens håb. Gennem det alt sammen er der en tone af lovsang.

Den synges over hele jorden. På engelsk er den kendt som „How great Thou Art“. Jeg har selv oplevet velsignelsen ved at synge med på dansk, mens andre sang på rumænsk, portugisisk og andre sprog.

John Nielsen

Missionsforstander, Det danske Missionsforbund

O N S D A G 1 0 . A P R I L

Denne dejlige salme fra Iona-fællesskabet afspejler den rejse, jeg har været på som en pioner med kirkeplantning, og den udfordring, jeg ønsker at bringe ind i min rolle som formand for EBF.

Den ventende, retfærdig-hedssøgende, medfølelse Gud kalder os dagligt til at være in-karneret i vores samfund og nationer. Salmen trækker os ind i virkeligheden i livet omkring os og i vores egne liv ... vi har også brug for helbredelse, medfølelse og et sted for vores vrede. Vi kan også danse, bringe håb og glæde, og vi kan også få vores frygt reduceret, når vi kalder på Kristus ... „gå et skridt foran mig, jeg følger dig“.

Jesus Christ is waiting

Jesus Christ is waiting,
Waiting in the streets;
No one is his neighbour,
All alone he eats.
Listen, Lord Jesus,
I am lonely too.
Make me, friend or stranger,
Fit to wait on you.

Jesus Christ is raging,
Raging in the streets,
Where injustice spirals
And real hope retreats.
Listen, Lord Jesus,
I am angry too.
In the Kingdom's causes
Let me rage with you.

Jesus Christ is healing,
Healing in the streets;
Curing those who suffer,
Touching those he greets.
Listen, Lord Jesus,
I have pity too.
Let my care be active,
Healing just like you.

Jesus Christ is dancing,
Dancing in the streets,
Where each sign of hatred
He, with love, defeats.
Listen, Lord Jesus,
I should triumph too.
On suspicion's graveyard
Let me dance with you.

Jenni Entrican

Præsident for European Baptist Federation

Joh 1,14

Rom 6,23

Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.

Ak! nu føler jeg til fulde
hjerterets hårdhed, hjerterets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?

Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

Hil dig, Frelser og Forsoner!

Hans Henrik Lund

Daglig leder af Kirkernes Integrationstjeneste

Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.

Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

✂ Arnulf af Louvain, før 1250
✂ N.F.S. Grundtvig, 1837

Uanset, hvilken situation jeg befinder mig i, så minder salmens ord mig om, at Gud rækker hånden frem og indbyder til at vandre med Ham ind i Hans rige. I ordene, særligt i vers 3+9, kan man finde trøst, når man møder modstand og søger kræfter til hverdagen. Korsets gåde viser Guds nåde for mig. Når livet går os imod, så holder Guds kærlighed os oppe. Han griber os, når vi ikke selv magter mere.

F R E D A G 1 2 . A P R I L

Nu bede vi den Helligånd

Jeg holder meget af den salme. Det har jeg gjort, siden jeg var ung. Dengang ville jeg næppe kunne forklare hvorfor. Men i dag kan jeg: Jeg bad om, at vi sang den til min mands og mit bryllup i Birkerød kirke i 1967. Man kan da roligt sige, at salmen satte sine spor i vores fælles, lange liv. Jeg holder allermest af sidste vers og den skal også synges til min begravelse.

Britta Schall Holberg

Lærer, godsejer, tidl. indenrigs-, sundheds- og landbrugsminister, mangeårig foredragsholder

Nu bede vi den Helligånd
at sammenknytte os ved troens bånd
og til verdens ende
kirken at bevare,
nådig at afvende
al dens nød og fare.
Herre, hør vor bøn!

Du lysets Ånd! opklar os så,
at i sin herlighed kan for os stå
Herren, vi tilbede,
Guds den elskelige,
som os vil indlede
i sin Faders rige!
Herre, hør vor bøn!

Du kærlighedens Ånd! indgyd
i Herrens samfund kærlighedens fryd,
så vi glade vandre,
Jesus, mellem dine,
elskende hverandre,

Mat 18,4-5

som Gud elsker sine!
Herre, hør vor bøn!

O Talsmand! lad os finde trøst,
som barnet finder den ved moders bryst,
i din søde stemme,
så al vor elende
smilende vi glemme
over salig ende!
Herre, hør vor bøn!

Ja, sandheds Ånd! forvis os på,
at også vi er af Gud Faders små!
Da er sorgen slukket,
da er perlen fundet,
Paradis oplukket,
døden overvundet.
Herre, hør vor bøn!

✍ Tysk 12. årh., Martin Luther, 1524,
Ove Malling, 1798, N.F.S. Grundtvig, 1836

Es 55,8-9

Nåden er din dagligdag

Nåden er din dagligdag,
hverdagen, det nære.
Mennesker at leve med,
nåden er: at være.

Nåden er den kærlighed,
som blev grundløst givet.
Nåden er den hverdag, som
binder dig til livet.

Nåden er et ord fra Gud
over alle dage.
Nåden er, når alt er tabt,
at få alt tilbage.

Nåden er hver levet dag,
hvert tilfældigt møde.
Nåden er det levende,
som står op af døde.

Uden håb og uden Gud
lar vi døden råde.
Tro og håb og kærlighed
får vi kun af nåde.

✍ Johannes Møllehave, 1985

L Ø R D A G 1 3 . A P R I L

Vi får alle svære og tunge tider og kommer i situationer, som vi hverken kan forstå eller gøre noget ved. Når jeg har stået i både afmagt og tvivl, så har jeg altid kunnet finde trøst og glæde i at huske, at vi mennesker er ikke verdens herrer. Det er ikke os, der styrer livet hverken for andre eller for os selv. Vi er børn, og vores Far elsker os – også når vi ikke evner hverken at elske os selv eller Gud. Det skal vi takke for hver dag.

Vibeke Dalsgaard

Medlem af Baptistkirkens ledelse

Bøn

Kære Far!

*Tak, fordi du gav os
din eneste søn.*

*Tak, fordi Jesus valgte at være
vores tjener og forblev lydig
helt ind i døden.*

Lær os at holde fast ved vor
Herre og frelser.

Lær os at følge Jesus med trofasthed og i ydmyghed.

Lær os at vende vores kærlighed fra os selv til vor næste og derigennem blive dit lys for andre.

*Giv os din velsignelse til den
tjeneste og den vandring, som
du har valgt til os.*

*Se i nåde til hele dit folk.
Amen.*

Et kors det var det hårde, trange leje

Et kors det var det hårde, trange leje,
som jordens børn gav Frelseren i eje;
kun had til bolster og kun hån til hynde
fik han, der ikke kendte til at synde.

Nu vajer korset højt i folkets banner,
og by ved by en korsets kirke stander,
mod gyldne kors sig aftensolen bryder,
og korsets ord fra tusind tunger lyder.

I kirkens korsgang for det høje alter,
der mødes ung og gammel, fløjl og pjalter;
i kirkens korsgang under ranke søjler
går klang af dåbens vand og gravens nøgler.

Ja, korset knejser over land og bølge,
og hvo vil ikke Jesu indtog følge?
Og alle kommer de med palmegrene,
men hvo vil være Simon af Kyrene?

Det er så let at lægge kors på andre,
det er så tungt med korset selv at vandre;
men vil du favne ham i aftenfreden,
så må du følge ham i middagsheden.

Vel dig, som gik med ham i livets trængsler,
for dig går dødens port på lette hængsler!
Vel mig, om stav jeg kan af korset skære,
da går jeg let, hvor vejene er svære!

 Chr. Richardt, 1861

Glædelig påske

Søndagsteksterne er sammensat af
Thai Hon Thin Tuep
Christian Bylund
Bodil Højmark Møller
Johs. Aakjær Steenbuch
Bent Hylleberg
Vibeke Dalsgaard

Udgivet af Baptistkirken i Danmark, 2019
Redigeret af Vibeke Dalsgaard
Layout, omslag og prepress af Nils V. Glistrup
Trykt af LaserTryk, Aarhus

